

Brüsszel, 2014.7.8.
COM(2014) 451 final

**A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A
TANÁCSNAK**

**A tengerfelügyeleti hatóságok közötti együttműködés révén elérhető jobb
helyzetismeret: további lépések az EU tengeri területeire kiterjedő közös
információmegosztási környezet keretében**

{SWD(2014) 224 final}
{SWD(2014) 225 final}

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A TANÁCSNAK

A tengerfelügyeleti hatóságok közötti együttműködés révén elérhető jobb helyzetismeret: további lépések az EU tengeri területeire kiterjedő közös információmegosztási környezet keretében

1. Bevezetés

A tengerfelügyeleti hatóságok közötti információcsere javítása az Unió integrált tengerpolitikán belüli kiemelt stratégiai célkitűzései közé tartozik és a tengerbiztonsági stratégia egyik alapkövének számít¹.

A tengerek és óceánok biztonságának erősítése a „kék növekedés” program fontos eleme a növekedés és a munkahelyteremtés érdekében.

Az EU tengeri területeire kiterjedő közös információmegosztási környezet létrehozása (tengeri CISE) folyamatos, együttműködésen alapuló folyamat, amely kapcsán a Bizottság két közleményt is kiadott 2009-ben és 2010-ben². A kedvező fejlemények között említhető az EU ügynökségei közötti hatékonyabb együttműködés, több tengeri szektor uniós szintű kezdeményezései, valamint számos nemzeti szintű kezdeményezés. A tengeri CISE a tagállamok érdekelt felei, a Tanács, valamint az Európai Parlament támogatását élvezi³.

A tagállami hatóságok a tengerek és óceánok biztonsága érdekében különböző operatív felügyeleti feladatokat látnak el, amelyek közül több is az uniós jog értelmében fennálló kötelezettségek teljesítését célozza. E feladatok speciális kompetenciákat és eszközöket igényelnek különböző területeken, így például a honvédelem, a vámügyek, a határellenőrzés, az általános bűnüldözés, a halászatok felügyelete, a tengeri környezet védelme / a szennyezésekre való reagálás, valamint a tengerbiztonság területén.

A tengereket érintő kockázatok és veszélyek nem szorítkoznak a nemzeti vagy adminisztratív határokon belülre, hanem érinthetik a nyílt tengeri területeket is. Tekintettel arra, hogy a szóban forgó hatóságoknak egyre növekvő számú, tengereket érintő kockázatokkal és veszélyekkel kell megbirkózniuk, miközben működési és pénzügyi forrásaik korlátozottak, az optimalizált információmegosztás jelentős előrelépést jelentene az eredményesség és költséghatékonyság tekintetében. Az operatív felügyeleti tevékenységekben részt vevő felek célja, hogy tevékenységeik folytatásához, valamint a rendszereik, koordinációs központjaik, járőr- és felügyeleti tevékenységet folytató eszközeik (hajók, repülőgépek és műholdak stb.) közötti akadálytalan információcsere érdekében időszerű, releváns és pontos információkhoz juthassanak hozzá.

E közlemény célja számot adni a jelenlegi helyzetről, valamint az eddigi eredmények alapján azonosítani azokat a területeket, ahol további erőfeszítések szükségesek.

2. Mi a tengeri CISE és milyen előnyöket biztosít?

¹ A Bizottság és az Európai Külügyi Szolgálat 2014. március 6-i közös közleménye. Join (2014) 9 végleges.

² COM(2009) 538 végleges, valamint COM(2010) 584 végleges.

³ Lásd például a 2013-ban az európai miniszterek által elfogadott és a miniszteri tanácsa által jóváhagyott úgynevezett limassoli nyilatkozatot, valamint a Tanácsnak a hatástanulmányban is említett, 2009–2013-as tengerfelügyelettel kapcsolatos következtetéseit.

A tengeri CISE egy önkéntes együttműködési folyamat az Európai Unión belül, amely a tengerfelügyeletben részt vevő hatóságok közötti fontos információcsere továbbfejlesztését és előmozdítását célozza. A rendszer nem helyettesíti vagy kettőzi meg a meglévő információmegosztási rendszereket és platformokat, hanem azokra épül. Fő célja az európai tengeri területeken folyó felügyeleti műveletek hatékonyságának, minőségének, reagálóképességének és összehangoltságának javítása, valamint az innováció előmozdítása az EU fellendülése és biztonsága, illetve polgárainak jóléte és biztonsága érdekében.

A tengeri CISE nincs hatással a tagállamok közigazgatási struktúráira, sem pedig az ezen a területen hatályban lévő uniós jogszabályokra vagy a folyamatban lévő uniós szintű kezdeményezések végrehajtására, különösen azokéra nem, amelyek az Unió jogi követelményein alapulnak. Mivel a tagállamok közigazgatási struktúrái igen sokfélék, az ezen kezdeményezés nemzeti szintű végrehajtását célzó adminisztratív intézkedések az egyes tagállamokban fennálló körülményektől függenek majd.

A cél biztosítani, hogy egy adott tengerfelügyeleti hatóság által gyűjtött és más hatóságok operatív tevékenységeihez szükséges tengerfelügyeleti információk megoszthatók és több helyütt felhasználhatók legyenek. Így azokat nem szükséges többször összegyűjteni és előállítani, vagy csak egyetlen célból összegyűjteni és tárolni. A tengerfelügyeleti információk lehetnek nyers vagy feldolgozatlan adatok, amelyeket speciálisan formáznak, vagy olyan információk, amelyeket feldolgozott és adott jelentéssel rendelkező adatokból nyernek. Az információk lehetnek alap- vagy részletes információk. A tengerfelügyeleti információk közé tartozik például a hajók pozíciója és útvonala, a rakományra vonatkozó adatok, a térképek, az időjárással kapcsolatos adatok stb. Minden olyan esetben, amikor ezek az adatok azonosítanak vagy azonosíthatóvá tesznek egy személyt, az EU adatvédelmi eszközei⁴ alkalmazandók⁵. Az adatok többcélú felhasználása felé haladva és a jelenlegi tengerfelügyeleti rendszerek interoperabilitásának⁶ biztosításával az adatgyűjtés kevesebb időt és erőforrást igénylő feladattá válik, és optimális esetben a hatóságok számára folyamatosan elérhetőek lesznek a tengeri helyzettel kapcsolatban rendelkezésre álló legjobb információk.

A kétszeresen elvégzett adatgyűjtési munka a hatóságok közötti nem megfelelő szintű együttműködés közvetett következménye is lehet. Ez ugyanakkor hatással lehet a felügyeleti eszközök, például radarok, távközlési rendszerek, hajók, helikopterek, repülőgépek és műholdak beszerzésére, karbantartására és kihelyezésére is. Az információcsere továbbfejlesztésével könnyebb lenne elkerülni, hogy ezeket az eszközöket többször szerezzék be, hogy azonos tengerterületet több helyen figyeljenek meg, illetve hogy ugyanazokat az információkat többször gyűjtsék be és egymással átfedésben lévő tengeri küldetéseket hajtsanak végre.

A továbbfejlesztett információmegosztás lehetővé tétele a tengerfelügyeletben részt vevő nemzeti hatóságok közötti gördülékeny gyakorlati együttműködés előfeltétele.

Az eddigi eredmények megmutatták, hogy a tengeri CISE számos, jól felismerhető előnnyel járna. A továbbfejlesztett információcsere fontos feltétele különösen az alábbiaknak:

⁴ A 46/1995/EK irányelv, a Tanács 2008/977/IB kerethatározata és a 45/2001/EK rendelet.

⁵ Az adatvédelmi szabályok hatálya alá eső tengerfelügyeleti információk közé tartoznak például a hajók kapitányával vagy legénységének más tagjaival kapcsolatos információk. Ilyen esetekben az adatok csak meghatározott célokra oszthatók meg, valamint megosztásukat az adatminimalizálás elvével összhangban meghatározott működési igényre kell korlátozni.

⁶ Az interoperabilitás azt jelenti, hogy az egyik tengerfelügyeleti hatóság rendszeréből a másikéhoz automatikusan továbbíthatók az információk.

- Az ismeretek bővítése és a tengeri helyzetismeret növelése. Ezek javíthatják a határon átvélő és szervezett bűnözéshez (például csempészet, illegális halászat, kalózkodás, fegyveres rablás, terrorizmus), a szennyezőanyagok illegális tengerbe engedéséhez vagy a balesetek miatt bekövetkező tengerszennyezéshez kapcsolódó, tengerbiztonságot érintő váratlan események megelőzését, valamint az azokra való felkészülést és válaszadást. A tagállami szakértők bevonásával végzett vizsgálatok⁷ világosan rámutattak arra, hogy a hatóságok hatékonyabban látnák el tengerfelügyeleti feladataikat, ha az operatív tevékenységek tervezése és végrehajtása során minden releváns információ rendelkezésükre állna. Ez a veszélyek és kockázatok átlagosan akár 30 %-kal való mérséklődését is eredményezhetné. Jó példa lenne erre a polgári és katonai hatóságok között a Földközi-tengeren keresztül a schengeni térségbe áramló bevándorlókkal kapcsolatban megvalósuló információmegosztás, illetve vészhelyzet esetén az egy tengermedence körül kialakított közös rutinfelügyeleti és vészhelyzetkezelő eszközök összekapcsolása egyetlen „kattintással”.
- Az adatgyűjtésbe fektetett munka jelentős csökkentése. Az érdekelt felek elmondása szerint nagy igény mutatkozik a szélesebb körű adatmegosztásra, különösen a polgári és katonai hatóságok között; az EU-ban gyűjtött adatok több mint 40 %-át – például a nem együttműködő célpontokat és a hajóazonosító információkat – egyidejűleg több hatóság is beszerzi.
- A tengerfelügyeleti tevékenységek adminisztratív és működési költségeinek csökkentése. A tagállamok szakértői által végzett számítások szerint a továbbfejlesztett információcsere az európai gazdaság számára évente összesen mintegy 400 millió euró potenciális költségmegtakarítást, az állami hatóságok számára pedig legalább évi 40 millió euró közvetlen megtakarítást jelentene. A kapcsolódó beruházási költségek az első tíz évben körülbelül 10 millió eurót tennének ki évente.

3. Úton a továbbfejlesztett tengerfelügyelet felé – Mi történt eddig?

Már korábban megkezdődött számos, a tengeri területekre kiterjedő közös információcsere továbbfejlesztését célzó kezdeményezés megvalósítása. Fontos lépések megtételére került sor 2002 óta mind nemzeti, mind pedig uniós szinten, különösen a polgárok részéről. Előrelépés történt uniós szinten is számos olyan jogalkotási eszköz révén, amelyek különböző szakpolitikai területeket kiszolgáló és esetenként több szektorra is kiterjedő rendszereket hoztak létre.

E rendszerek közé tartoznak: a többek között a forgalom felügyeletét (helyzetismeret) és az uniós jogszabályok betartatását célzó integrált tengeri szolgáltatásokat nyújtó uniós tengerészeti információcsere-rendszer, a SafeSeaNet⁸, melyet az Európai Tengerbiztonsági Ügynökség (EMSA) gondoz és az EU/EGK-tagállamokkal együttműködésben a Bizottság Mobilitáspolitikai és Közlekedési Főigazgatósága (MOVE) irányít a magas szintű irányítócsoport⁹ keretében; a Bizottság Humanitárius Segélyek és Polgári Védelem Főigazgatósága (ECHO) irányításában megvalósuló, a váratlan tengeri események és katasztrófák esetén a kommunikációt elősegítő vészhelyzet kezelésére szolgáló közös kommunikációs és tájékoztatási rendszer (CECIS); a tagállamok irányítása alatt működő

⁷ A 3. pontban említett előkészületi tevékenységekről és projektekről készült jelentések.

⁸ SafeSeaNet, CleanseaNet, EU LRIT Data Centre és THETIS.

⁹ A 2009/584/EK bizottsági határozat.

hajómegfigyelési rendszer, a Data Exchange Highway (DEH), a Bizottság Tengerügyi és Halászati Főigazgatósága (MARE) irányításában megvalósuló, a közös halászati szakpolitikát támogató Fisheries Language for Universal eXchange (FLUX); az Európai Védelmi Ügynökség (EDA) irányításában működő, közös kül- és biztonságpolitikát támogató tengerfelügyeleti hálózat (MARSUR); a tagállamok és az Unió határőrségének (FRONTEX) helyzetismeretét és reagálóképességének a külső határokon történő javítását célzó európai határőrizeti rendszer (EUROSUR), illetve a biztonságos információcsere-hálózati alkalmazás (SIENA), az EUROPOL információcsere-rendszere, valamint a Közös Kutatóközpont Blue Hub platformja, mely az Uniónak a tengerfelügyelet és helyzetismeret terén megvalósuló kutatási és fejlesztési tevékenységeit támogatja és az eddig még kiaknázatlan adatforrásokkal kísérletezik.

Unió szinten különös jelentőséggel bír a jelentések alaki követelményeiről szóló irányelv¹⁰, amely létrehozza az egyablakos nemzeti ügyintézés. 2015 júniusában esedékes teljes megnyitáskor követően az ablakok központi információcsere-platformként szolgálnak majd a hajókkal kapcsolatos információknak az illetékes hatóságok közötti jelentéséhez és megosztásához, valamint össze lesznek kötve az Unió tengerészeti tájékoztatási és információcsere-rendszerével, valamint más rendszerekkel. Az ablakok így módon releváns, több szektort és országot érintő tengervonatközvetítésű információkat fognak tudni valamennyi hatóság, mindenekelőtt a polgári hatóságok rendelkezésére bocsátani. Az információmegosztás továbbfejlesztését szolgáló további kezdeményezések közé tartoznak a többek között az Unió Vámkódexét érintő, vámüggyel kapcsolatos kockázatkezelésről és az ellátási lánc biztonságról szóló stratégia¹¹, az új közös halászati rendeletben¹² meghatározásra kerülő rendelkezések, valamint az európai tengeri megfigyelési és adathálózat (EMODNET)¹³.

A tapasztalatok azt mutatják, hogy az együttműködés bővítése hozzáadott értékkel bír. Erre jó példa az EMSA által a FRONTEX és az EFCA számára nyújtott integrált tengeri szolgáltatások (átfogóbb tengeri helyzetkép) operatív hasznosítása, amely ösztönzésül szolgálhat a nemzeti szintű együttműködés továbbfejlesztéséhez is.

Az együttműködés javítása érdekében nemzeti szinten számos tagállam alakított ki olyan mechanizmusokat, mint a nemzeti koordinációs központok, amelyeknek munkájában részt vesz minden illetékes (polgári és katonai) hatóság. Ezek a központok követendő példát jelenthetnek a hasonló kezdeményezések tekintetében.

A CISE-ről szóló 2010. évi közlemény óta előrelépés történt a CISE ütemtervének végrehajtása felé. A tagállamok a „BlueMassMed”, a „MARSUNO” és a „Cooperation” projektek¹⁴ keretében szorosan együttműködtek.

A BlueMassMed projektben részt vevő tagállamok¹⁵ kidolgozták a nemzeti „informatikai csomópontok” tervét, amelyek a jövőben nemzeti tájékoztatási központokként működhetnek.

A MARSUNO projektben részt vevő tagállamok¹⁶ különösen a jogi helyzet áttekintése és a lehetséges kormányzati szerkezetre vonatkozó ajánlások kidolgozásra terén értek el előrelépést.

¹⁰ A 65/2010/EU irányelv.

¹¹ A 952/2013/EU rendelet.

¹² Az 1380/2013/EU rendelet.

¹³ www.emodnet.eu

¹⁴ www.bluemassmed.net, www.marsuno.eu, <http://www.coopp.eu/>

¹⁵ Franciaország, Görögország, Olaszország, Málta, Portugália és Spanyolország.

A Cooperation projektben részt vevő tagállamok¹⁷ kiszámították a tengeri CISE potenciális gazdasági hozzáadott értékét valós tengerfelügyeleti forgatókönyvek esetén. Ezenkívül a tagállamok tanulmányt készítettek a hatóságok információcseréhez való hozzáférési jogairól, és kidolgozták a felügyeleti információs rendszerek interoperabilitása érdekében bárhol használható, rugalmas „közös számítógépes nyelv” (egységes adatmodell) tervét.

E kezdeményezések visszaigazolták és segítettek pontosabban meghatározni a szektorokon átívelő információcserére irányuló operatív igényt, illetve a kezdeményezéseket a tengerfelügyelettel foglalkozó tagállami szakértői csoport és a különböző állami tengerügyi hatóságok és uniós ügynökségek képviselőiből álló CISE szakmai tanácsadócsoportja is megvitatta az ilyen információcsere összehangolt fejlesztése érdekében.

4. A következő lépések a tengeri CISE megvalósítása felé

Az eddigi előrelépések alapul szolgálnak a további munkához, különösen a fennmaradó kihívásokra való összpontosításhoz, illetve jól mutatják, hogy a tengeri CISE-vel kapcsolatos elképzelés megvalósítása felé egyszerre kell törekedni nemzeti és uniós szinten. Az egyik legfontosabb cél a katonai és polgári hatóságok közötti információcsere javítása. A védelmi ágazat bevonása és a polgári és katonai hatóságok között a tengeri CISE keretében megosztható információk azonosítása ugyancsak fontos, hiszen a katonai hatóságok birtokában van a tengerfelügyeleti adatok jelentős része.

A már említett MARSUNO, BlueMassMed és Cooperation projektek prioritási területeket azonosítottak be a határokon és ágazatokon átnyúló együttműködés folytatásához. Ezek a területek többek között az alábbiak:

- A járőrszolgálatot teljesítő hajók és légi járművek pozíciójának és funkcionális jellemzőinek valós idejű megosztása a tömeges mentési műveletekre és/vagy egyéb tengeri eseményekre való lehető leggyorsabb reagálás érdekében,
- a határokon átívelő kríziskezelés együttműködési eszközei,
- az EU felségvizein közlekedő gyanús hajókkal kapcsolatos adatok összevonása és a vonatkozó információk cseréje, valamint
- a kedvtelési célú hajók nemzeti nyilvántartása révén a tagállami információkérések számítógépes feldolgozása.

Rendkívül fontos, hogy továbbra is a meglévő eszközökre és eredményekre alapozzunk a befektetett munka megsokszorozódásának elkerülése érdekében.

A további intézkedések az információcserét igyekeznek elősegíteni, ezért nem hozhatnak létre új adatgyűjtési kötelezettségeket és nem írhatják elő a megosztandó információk körét sem. Ezekről az adat tulajdonosa dönthet.

A Bizottság a következő intézkedéseket tervezi:

- A Bizottság az EU hetedik kutatási keretprogramja (FP7) részeként 2014-ben a tengeri CISE széles körű – különösen a polgári és katonai hatóságok közötti – tesztelését célzó projekt indítását tervezi. A Bizottság továbbá ösztönzi az Európai Unió kutatási és innovációs keretprogramjaiban támogatott innovációk bevonását is.

¹⁶ Svédország, Belgium, Észtország, Finnország, Franciaország, Németország, Lettország, Litvánia, Norvégia és Lengyelország, valamint megfigyelőként Oroszország.

¹⁷ Finnország, Bulgária, Észtország, Franciaország, Németország, Írország, Norvégia, Portugália, Románia, Svédország és Spanyolország.

- A Bizottság a tagállamokkal szoros együttműködésben 2016 végéig elkészíti a tengeri CISE nem kötelező érvényű kézikönyvét, amely a bevált gyakorlatokon alapuló ajánlásokat és a tengeri CISE alkalmazásával kapcsolatos hasznos információkat fog tartalmazni. Az ajánlások többek között a „kölcsonösségre épülő megosztási” kultúra meghonosodását hivatottak elősegíteni a tengerfelügyeletben érintett nemzeti hatóságok körében. A kézikönyv továbbá útmutatást ad ahhoz, hogy az érintett hatóságok számára miként ajánlott kezelni a személyes és a bizalmas üzleti adatokat. A kézikönyvben figyelembe kell venni a különböző előkészítő intézkedések, például az FP7 projekt, a Cooperation projekt, valamint a Marsuno és Bluemassmed jellegű kísérleti projektek, illetve a „SafeSeaNet fejlesztése a CISE és más közösségek támogatása érdekében” nevet viselő, az integrált tengerpolitikai program keretében finanszírozott projekt eredményeit.
- A Bizottság támogatja a tengerfelügyeleti rendszerek interoperabilitását szabványok kidolgozásával, fenntartásával vagy terjesztésével lehetővé tevő intézkedéseket. Ezek a szabványok elősegítik a tengerészeti információk felügyeleti hatóságok közötti cseréjét és informatikai megoldások kidolgozását, ami a tagállamok közötti együttműködés, az iparfejlesztés és a versenyképesség szempontjából a legnagyobb kihívást jelenti. Ezek részét képezné egy, az uniós jog által már meghatározott és előírt technológiai megoldásokon alapuló egységes adatmodell¹⁸ létrehozása, amely a tengerfelügyeleti információs rendszerek – különösen a polgári és katonai rendszerek – közötti fordítóeszközként szolgál majd. A közszolgáltatások műszaki referenciaarchitektúráját 2017 végére dolgozzák ki az európai digitális menetrend keretében, valamint az „Interoperabilitási megoldások a közigazgatásban” című programban (ISA program) kialakított Európai Interoperabilitási Referenciaarchitektúrával összhangban. Szükség lesz továbbá a meglévő informatikai rendszerek¹⁹ felhasználásával folytatott virtuális együttműködés támogatását célzó előírásokra is.
- Ezzel egyidejűleg a tagállamoknak törekedniük kell tengerfelügyeleti informatikai rendszerük szükséges pontokon történő korszerűsítésére, és a tengerfelügyeletben részt vevő hatóságok közötti információmegosztás továbbfejlesztésére. A kisebb fejlesztésekhez bizonyos mértékű támogatás igényelhető uniós szinten.
- A tagállamoknak mielőbb be kell vonniuk a folyamatba illetékes nemzeti adatvédelmi hatóságokat, gondoskodva ezzel a működési eszközök és célkitűzések nemzeti adatvédelmi előírásoknak való megfeleléséről. A nemzeti kezdeményezések támogatásának egyik módját az előzetes hatástanulmányok képezhetik, amelyekkel biztosítható, hogy a legeredményesebb és legköltséghatékonyabb intézkedéseket hajtsák végre.
- A Bizottság folytatja a meglévő ágazati jogszabályok felülvizsgálatát uniós szinten a szektorokon átívelő információmegosztás előtt álló akadályok megszüntetése érdekében, és mindeközben gondoskodik a vonatkozó adatvédelmi előírásoknak való megfelelésről. Noha a Bizottság úgy véli, hogy ezen akadályok nagy része megszűnt,

¹⁸ Azaz kifejezések jegyzéke, jelentésmagyarázatok, elnevezési konvenciók, adatformátumok és az adatok közötti kapcsolatok.

¹⁹ Azonnali üzenetváltás, élő videókapcsolat, video- és audiókonferencia.

nemzeti szinten mégis jelen lehetnek még ilyen tényezők, ami a tagállami hatóságok szervezeti felépítéséből következhet.²⁰

- További mérlegelést igényelnek a tengeri CISE irányításához szükséges igazgatási struktúrák, különös tekintettel a nemzeti hatóságok között létrehozandó, szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodásokra.

A Bizottság 2018-ig elindítja a tengeri CISE megvalósításának és további intézkedések megtételének értékelésére irányuló felülvizsgálati folyamatát.

A Bizottság hangsúlyozza, hogy a tagállamok feladata a felségvizeik és a nemzeti joghatóságuk alá tartozó, valamint a nyílt tengeri szakaszok hatékony felügyeletének biztosítása. A tagállamok feladata továbbá a tengerfelügyeleti információs szolgáltatások operatív megosztásának biztosítása a hatóságok között, ugyanakkor egyes esetekben az EU ügynökségei segíthetik és támogathatják ezt a folyamatot. Ezért az információcserére vonatkozó igények operatív aspektusait a szubszidiaritás elvével összhangban decentralizálni kell, és mindenekelőtt a nemzeti hatóságok hatáskörébe kell utalni.

Ezzel egyidejűleg uniós szintű intézkedésre is szükség van az információcsere nemzetek feletti aspektusa miatt, amely általánosságban magában foglalja a regionális vagy a tengermedencék körül megvalósuló együttműködést. Ezenfelül bizonyos információk megosztására már uniós szinten meghatározott szabályok és feltételek vonatkoznak. A Bizottságnak ennél fogva a hatályos uniós jogszabályok végrehajtásának és működésének ellenőrzése mellett továbbra is a tengeri CISE-t megvalósító folyamat előmozdítójaként és koordinátoraként kell fellépnie, hogy a meglévő rendszerekre és megoldásokra támaszkodva – új rendszer létrehozása nélkül – továbbfejlessze és elősegítse a releváns információk cseréjét a tengerfelügyeletben részt vevő – különösen a polgári és katonai – hatóságok között, valamint biztosítsa a tengerfelügyeleti rendszerek uniós szintű interoperabilitását.

5. Következtetések

A tengeri CISE az EU által kitűzött tengerbiztonsági stratégia fontos építőköve, amely szektorokon átívelő, összehangolt és költséghatékony kezdeményezésként teljesíti annak alapelveit és célkitűzéseit. Elengedhetetlen az EU tengeri területeire kiterjedő tengerfelügyeleti tevékenységek támogatása. A munka a párhuzamosságok elkerülése és az eredményes és költséghatékony megoldások használatának fő elvei mentén folytatódik, alapját pedig az e közleményben körvonalazott intézkedések, valamint a tagállamok és az illetékes ügynökségek hatóságainak és hivatalos szerveinek jelentős tapasztalata jelentik. Ebben a szakaszban a Bizottság nem látja indokoltnak ágazatközi jogalkotási kezdeményezés előterjesztését.

A tengeri CISE megvalósításhoz továbbra is uniós és nemzeti szintű munka szükséges.

Az érintett – különösen a polgári és katonai – hatóságok közötti ilyen jellegű információcsere megvalósítása nemzeti szintű intézkedéseket igényel. A Bizottság ezért arra biztatja a tagállamokat, hogy tanuljanak egymástól és merítsenek a számos országban már bevezetett nemzeti együttműködési mechanizmusok tapasztalataiból, valamint a tengerfelügyelet terén

²⁰

Az előkészítő intézkedések révén azonosított egyik általános akadály az, hogy a tagállamok tengerfelügyeleti tisztviselőinek hatásköre egyetlen ágazati funkcióra korlátozódik, ami meggátolja, hogy a szóban forgó tisztviselők más hatóságokkal együttműködésjenek vagy információcserét folytassanak. A Bizottság ezért ösztönözni fogja e nemzeti szintű jogszabályi korlátozások megszüntetését.

valósítsanak meg nemzeti szintű közös információmegosztási környezetet a tengeri CISE keretében uniós szinten kidolgozott megközelítés alkalmazásával és a meglévő információcsere-mechanizmusok előnyeire támaszkodva.

A Bizottság arra kéri az Európai Parlamentet és a Tanácsot, hogy nyújtson politikai iránymutatást és erősítse meg hajlandóságát az ebben a közleményben ismertetett javaslatok támogatására.